

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

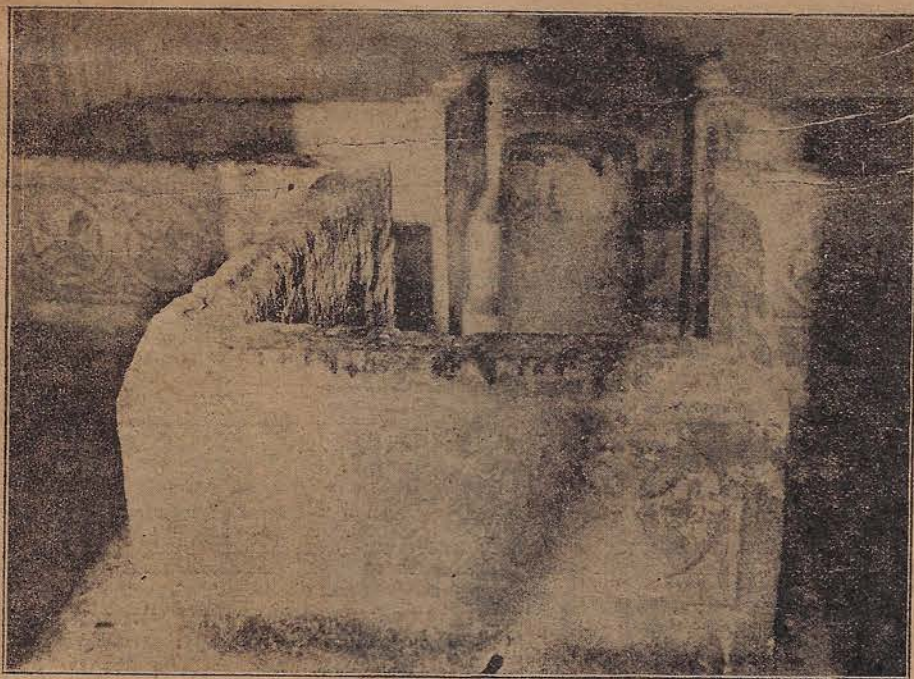
ΕΤΟΣ ΠΡΩΤΟΝ—ΑΡΙΘΜΟΣ 279

ΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΡΙΣΤ. Ν. ΚΥΡΙΑΚΟΣ

ΠΡΟΣ Η ΔΙΑΘΗΚΗ ΤΟΥ Δ. ΒΙΚΕΛΑ

ΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΩΛΗΣΙΝ ΤΩΝ ΠΥΡΟΒΟΛΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ "ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΥ,"

Τὸ Βαπτιστήριον τῆς Πύρου, ἐφ' οὗ ἐν μέσῳ ἡ ἱερὰ νησίς (insula sacra).

δλων κρύπτεται μυστικῇ ἐννοίᾳ· εἶπεν ὁ σοφὸς βουλευτὴς ἴτως εἶνε σατυρισμὸς φιλοσόφων τινῶν, οἵτινες τάσσουσιν εἰς τὴν ἡδονὴν τὸ ἔξοχον ἀγαθόν.

Κατὰ τὸ ἐπέτυχες, σοφὸς βουλευτὰ, εἶπε καθ' ἑαυτὸν ὁ Δημόκριτος.

»Ὑπομνήματα, διὰ ἀνέγνωσκα εἰς τοὺς Ἀμερικτάνους τοῦ Σηλεκλείδου τοιαύτην περιγραφὴν τοῦ χρυσοῦ αἰῶνος, εἶπεν ἡ Σαλαμίδα.

Ἡ χώρα, τὴν ὁποίαν περιέγραψα εἰς τὴν εὐμορφὴν Κλωνάριον, εἶπεν ὁ φυσιολόγος, δὲν εἶνε σατυρισμός· εἶνε ἡ χώρα, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκ πάσης δωδεκάδος ἀπὸ τοῦ σφωδρὸς σὰς οἱ δώδεκα εὐχονται νὰ ἐρῶσι καὶ ἀγωνίζονται διὰ τοῦτο· καὶ εἰς τὴν ὁποίαν μὴς διδάσκωσι νὰ ἐρῶμεν οἱ Ἀδελφικοὶ σὰς ἡθικολόγοι, ἐὰν ἔχωσι σημασίαν αἱ διδασκαλίαι των.

»Μετὰ χαρὰς ἡγάπων νὰ ἐξεύρω τί σημαίνει ὁ λόγος σου οὗτος, εἶπεν ὁ βουλευτὴς, ὅς τις (ἐκ πολλῶν ἐναιαυτῶν συνήθισας ν' ἀκούῃ μὲ ἡμίκληιστα αὐτίκα καὶ κοιμώμενος νὰ δίδῃ τὴν ψῆρον του εἰς τὸ βουλευτήριον) δὲν ἡγάπα νὰ νὰ κοπιᾷ εἰς τὸ νὰ σκέπτεται πολλὴν ὥραν τὰ πράγματα.

Ἀγαπᾷ μέγαν φωτισμόν, καθὼς βλέπω, ποτὲ βουλευτὰ ἀπεχρῆθη ὁ Ἀντιστοχίτης.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ

Ἐνδιαφέρον βιβλίον ἀπιδρώνει μία Γερμανίς, ἡ Γαβριέλλα Ρόντε, εἰς τὸν γάμον καὶ τὰ δοῦματα τὰ ἐνοχλήματα ὡς δίδεται καὶ καταστρέφονται τὰς οἰκογενεακὰς ἐστίας.

Κατηγοροῦν, λέγει εἰς τὸ βιβλίον αὐτὸ, τὸ ὅποιον ἐπιγράφει «Πρόβλημα τοῦ γάμου», κατηγοροῦν συνήθως τὴν γυναῖκα ἐπὶ ἀπιστίᾳ. Ἀλλ' ἂν ὑπάρχουν πιστοὶ καὶ καλοὶ ἄνδρες ὑπάρχουν ὅμως καὶ γυναῖκες πισταὶ καὶ καλαί. Καὶ ἂν ὑπάρχουν ἀπιστοὶ γυναῖκες, ὑπάρχουν ὅμως ἐπίσης καὶ ἀπιστοὶ ἄνδρες.

Ἡ ζωὴ, ἰδιαιτέρως ἡ νεωτεριστικὴ ζωὴ μας, δεικνύει μὲ τὰ πολυάριθμα συνδυαστικὰ δοῦματά της, ἀκριβῶς, διὰ καὶ τὰ δύο μέρη δὲν ἔρχονται νὰ συζήσουν, ἀλλ' ἔρχονται ὡπλισμένα τὸ ἓνα κατὰ τοῦ ἄλλου.

Παρὰ τὴν αὐστηρὴν μνηστὴν μήπως δὲν εὐδοκίωμεν τὴν ἀτυχὴ ἐγκαταλειμμένην κόρην καὶ παρὰ τὴν γυναῖκα μὲ τὸν ἀσι-

περιστάσεις δύναται νὰ ἐπιτύχῃ περισσότερα ἀπὸ κάθε σκάνδιλον.

Εἶνε γεγονός, διὰ ἂν ὄχι πάνποτε, ἀλλὰ τὰς περισσοτέρας φορὰς ἡ ἀδικουμένη σύζυγος διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς δυνάμεως τῆς γυναικείας ἀγάπης καὶ ἐπιτηδεύει ἀποσπᾷ τὸν ἄνδρα ἀπὸ τὰς παρεκτροπὰς του.

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑΙ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ

Ο Κ. Γ. ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ

Διατρίβει ἐξω, ἐλθὼν ἐκ Θεσσαλίας, ὁ κ. Γεώργιος Χριστάκης-Ζωγράφος Βουλευτὴς Καρδίτσας. Ὁ κ. Γ. Χριστάκης-Ζωγράφος εἶνε ἀπὸ τοῦ νέου βουλευτῆς, τὸν ἔνωρις καταλαβόντας διακεκριμένην θέσιν ἐν τῇ κοινοβουλίᾳ. Ἡ ὑπόθεσις μόρφωσίν του ἐκάλει αὐτὸν εἰς τοῦτο. Εἶνε διδάκτωρ τῆς νομικῆς καὶ τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων, καὶ εἶνε ἐπίσης διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μονάχου. Ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ὁ κ. Γ. Χριστάκης-Ζωγράφος, εἰργάσθη ἀληθῶς ἀγρύτως· διότι, διὰ διακρίνει κυρίως αὐτὸν εἶνε ἡ φιλεργία· φιλοπονία μετὰ τάξεως κατὰ σύστημα γερμανικόν. σπάνιον αὐτὸ γνώρισμα δι' ἡμᾶς τοὺς νεοέλληνας.

Ἀριστοκρατικὸς ὢν, ἔταξεν ἑαυτὸν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἀγροτῶν. Ὁ δὲ τρόπος, κατὰ τὸν ὁποῖον ἐβουληγόρησε καὶ διεπραγματεύθη τὰ Θεσσαλικά ζητήματα, ἦτο ὁ κατ' ἐξοχὴν τεκμηριῶν βωδισμὸν κατοχὴν τοῦ θέματος. Ὁ κ. Γ. Χριστάκης-Ζωγράφος δὲν εἶνε μόνον μελετητὴς βαθύς, ἀλλὰ βοηθεῖται καὶ ὑπὸ τοῦ δώρου νῆς εὐγλωττίας. Ἀλλὰ τοῦ λόγου ποιεῖται χρῆσιν μόνον ἐπὶ τοσοῦτον, ἐφ' ὅσον οὕτως δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἐξηγητὴς καὶ βοηθὸς τῆς δράσεως, οὐδόλως δὲ τὸ φραστικὸν χρησιμεύει εἰς αὐτὸν πρὸς ἐξάμειν τῆς ἐνεργείας. Τοῦτο δ' ἔχει τὴν σημασίαν του εἰς τὸν τόπον αὐτόν, ὅπου οἱ τῶν φράσεων ἐρασταὶ ἐκρίθησαν ἀνάκαθεν καὶ πράκτορες ἐργον.

Ὡς πρὸς τὸ προσὸν αὐτὸ ἔχει ὁμοιότητα πρὸς τὸν ἀειμνηστον πατέρα του, ὁ ὁποῖος ἦτο ἀνὴρ ἀρχικὸς καὶ ὁ ὁποῖος μετὰ τοῦ ἄλλου μεγαλοπολίτου, τοῦ Ζαζήρη, ἀπέτελεσε

ΗΜΕΡΗΣΙΑ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ

ΤΟΥ "ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΥ,"

ΙΟΟΟΟΦΤΑΛΛΑ

τὴν δυάδα τῶν στύλων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐστὶν ῥιζωθὴ ὁ ὑπὸ δουλείαν Ἑλληνισμός.

✱

Ἐξ ολοκλήρου ἀφροσιωμένος εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ Θεσσαλικοῦ λαοῦ, ἐπιθυμεῖ διακαῶς νὰ ἴδῃ τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτοῦ ὁμοφρονούντας καὶ διαδραματίζοντας τὸ πρόσωπον, τὸ ὅποιον διεδραμάτισεν ἡ Ἰσλανδικὴ μερὶς ἐν τῇ Ἀγγλικῇ Κοινοβουλίᾳ. Ἀποφάσκει τὴν ἐπίδειξιν. Ὡς δ' ἐν Θεσσαλίᾳ, μερίζει τὸν χρόνον αὐτοῦ εἰς τὴν σπουδὴν τῶν ἐθνικῶν ὑποθέσεων καὶ εἰς τὴν προαγωγὴν τῶν σπουδαιωτάτων ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων. Δὲν κἀναι τις ὑπερβολὴν, ἐὰν εἴπῃ, διὰ παρ' ἡμῶν, εἶνε ἴσως ὁ καλῆτερον παντὸς ἄλλου μεμορφωμένος ἀπὸ ἀπόψεως οἰκονομολογικῆς καὶ ἰδίᾳ γεωργικῆς. Ὁμοιάζων δὲ τοὺς Ἀγγλοὺς πολιτευσμένους δὲν νομίζει διὰ τὴν περὶ τὰ δημόσια ἀσχολία πρέπει νὰ ἀπορραφῇ ὅλην τὴν δράσιν, χωρὶς νὰ δίδεται ὁμοία προσοχὴ καὶ εἰς τὰ ἰδιωτικά, διὰν μάλιστα ταῦτα εἶνε φροντίσματα ἀποβλέποντα τὴν γεωργίαν. Ὁ κ. Γ. Χριστάκης-Ζωγράφος εἶνε φιλογεωργός, ὡς οἱ Ἀγγλοὶ εὐπατρίδαι ὡς φιλογεωργοὶ ἦσαν ὁ Καβούρ καὶ ὁ Βίσμαρκ, τὸ ὅποιον δὲν τοὺς ἡμιπόδισε ν' ἀναδειχθῶν πρότερον κυβερνήτου.

✱

Πολιτικὸς μᾶλλον Ἀγγλογερμανίζων παρὰ μεσημβρινός, εἶνε φυλακτικός. Ἀποτελεῖ τὴν réserve τοῦ μέλλοντος.

Εἰς τὸν κατ' ἰδίαν βίον εἶνε γλυκὺς καὶ ἐράσιμος, ὢν πρότερον ἀβρόντητος.

Ὡς ἰδιαιτέρον χαρακτηριστικὸν ἔχει διὰ τρέφει συμπάθειαν ἰδιαιτέρως πρὸς τοὺς ἱπποὺς· εἶναι δὲ ὄχι μόνον ἱππεραστής, ἀλλὰ καὶ ἱππεὺς δεινός, λαβὼν πρὸς τοῦτο μαθήματα ἐν Γερμανίᾳ.

Εἶνε φιλοκυνηγός καὶ σκοπευτής, ἂν καὶ τώρα διαθέτει εἰς τὰς δύο ταύτας τέχνας καὶ ἀσκήσεις, ὀλιγώτερον χρόνον.

ΤΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΙ ΑΙ ΑΚΡΙΣΙΑΙ ΤΟΥ ΚΟΥ ΚΑΒΒΑΔΙΑ

ΠΕΡΙΕΡΓΟΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΤΟΥ Κ. ΛΑΜΠΑΚΗ

οι σὰς ἡθικολόγοι, ἐὰν ἔχωσι σημασίαν διδασκαλίας τῶν.

Μετὰ χαρᾶς ἡγάπων νὰ ἐξεύρω τί σημαίνει ὁ λόγος σου οὗτος, εἶπεν ὁ βουλευτής, ὅς τις (ἐκ πολλῶν ἐνικυτῶν συνηθίσας ἀκούῃ μὲ ἡμίκληστα αὐτίκα καὶ κοινῶς νὰ διδῇ τὴν ψῆφον τοῦ εἰς τὸ βουλευτικόν) δὲν ἡγάπα νὰ κασιόχῃ εἰς τὸ νὰ πτεται πολλὴν ὥραν τὰ πράγματα.

Ἀγαπᾷ μέγαν φωτισμὸν, καθὼς βλέπω, ἐ βουλευτὰ, ἀπεκρίθη ὁ Δημόκριτος. Ἀλλὰ πάρα πολὺ φῶς εἶνε ἐπίσης ἀχρηστὸν τὴν ὥραν, καθὼς καὶ τὸ παρὰ πολὺ γόν. Μείτριον εἶς, μὲ φρίνεται, εἶνε γόν διὰ νὰ βλέπῃ τις, ὅσον πρέπει, τὰ αὐτὰ πράγματα. Προϋποθέτω, ὅτι γεννικὸς δύνασαι νὰ βλέπῃς· εἰ δὲ μὴ, καταλαμνεις, ὅτι εἰς τὸ φῶς μυρίων ἡλίων δὲν δύθεθα νὰ ἴδωμεν καλῆτερα, παρὰ εἰς τὸ μῆς πυγολαμπίδος.

Περὶ πυγολαμπίδων ὕμνεις; εἶπεν ὁ λευτῆς, ἐνῶ ἐκ τῆς λέξεως Πυγολαμπίδων ἀπὸ ψυχικῆν τινα ὕπνωσιν, εἰς ὅποιαν εἶχε πέσει χάσκων εἰς τὰ στήθη Σαλαβάνδας. Ἐγὼ ἐνόμίζα ὅτι ὠμι-σάμεν περὶ τῶν ἡθικολόγων».

Περὶ ἡθικολόγων ἡ πυγολαμπίδων, ὅπως ἀπᾶς, ἀπεκρίθη ὁ Δημόκριτος.

Ὁ λόγος μου, διὰ νὰ σὲ ἐξηγήσω σαφέ-ρα τὸ πρᾶγμα, ἦτο οὗτος: Χώρα, ὅπου ἡλευσίαι αἰωνία εἰρήνη, καὶ ὅπου ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἐπίσης ἐλεύθεροι καὶ εὐτυ-ῆς· ὅπου τὰ ἀγαθὰ εἶνε κακῶν ἀμικτα· ἡ δὲν γειτονεῖ μετὰ τὴν ἡδονὴν, μηδ' ἡ τὴν μετὰ τὴν κακίαν· ὅπου εἶνε καθαρὰ λονή, καθαρὰ τάξις, καθαρὰ ἁρμονία— ἕνα λόγον χώρα, ὅποιαν οἱ ἡθικολόγοι: σὺς θέλουν νὰ κάμωσιν ὅλον τῆς ἐπὶ τὸ πρόσωπον, ἡ εἶνε χώρα, ὅπου οἱ ἄν-θρωποι δὲν ἔχουσι στόμαχον, μηδ' ὑπογά-γον, ἡ ἐξ ἀπαντος πρέπει νὰ εἶνε ἐκείνη χώρα, τὴν ὅποιαν μᾶς ζωγραφεῖ ὁ Τηλε-δης, ἀπὸ τοῦ ὁποίου τοὺς Ἀμφικτύονας ἐλάβα τὴν ἰδικὴν μου περιγραφὴν, καθὼς ἀ καλὰ τὸ ἐπαρτήρησεν ἡ καλὴ Σα-λάνδα. Τελεία ἰσότης, τελεία αὐτάρκεια— ἀγάπη εἰς τὰ παρόντα, ἀδιάκοπος ὁμό-— μὲ συντομία, τοῦ Κρόνου οἱ χρόνοι, ὅταν δὲν ἦσαν βασιλεῖς, μήτε ἱερεῖς, μήτε τιτῶν, μήτε βουλευτῶν, μήτε ἡθικολό-γων, μήτε ράβδων, μήτε μάγειροι, μήτε ἰα-τρῶν, μήτε δῆμοι: τὰ τοιαῦτα, λέγω. Ὑπάρ-κει μόνον εἰς χώραν, ὅπου αἱ πέρδικες ὅσον ἐψημέναι εἰς τὸ στόμα τοῦ ἀνθρώ-που (τὸ ὅποιον εἶνε περίπου τὸ αὐτὸ) ὅπου ἔχουσι καμμίαν χρείαν οἱ ἄνθρωποι. οὗτὸ εἶνε ὡς νομίζω, τὸσον καθαρὸν, ὅς τις τὸ νομίζει· σκοτεινὸν, μηδὲ λατὸς τοῦ οὐρανοῦ τὰ φῶτα ἡμπορεῖ νὰ τὸ εὐκρινέστερα:

(Ἀκολουθεῖ)

Εἰς τὸν ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΝ.

ΡΥΣΗ ΓΟΝΔΟΛΑ,

μάσιον Ἑνετικὸν μυθιστόρημα, μὲ σειρὰν πρωτοτύπων, χρωματιστῶν εἰκόνων

ΤΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΙ ΑΙ ΑΚΡΙΣΙΑΙ ΤΟΥ ΚΟΥ ΚΑΒΒΑΔΙΑ

ΠΕΡΙΕΡΓΟΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΤΟΥ Κ. ΛΑΜΠΑΚΗ

Γ'.

Ἄλλα δὲν εἶνε αὐτὸ μόνον. Προχωροῦμεν.

ΤΟ ΚΙΒΩΡΙΟΝ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥ

Εἶνε ἤδη πλέον τῶν 16 ἐτῶν, ὅτε ἐπὶ μα-κρὸν ἐσπουδάσαμεν, κατεμετρήσαμεν καὶ πολλαχῶς ἐφωτογραφήσαμεν τὸν ἐν Πάρῳ λαμπρὸν Ναὸν τῆς Ἐκατονταπυλιανῆς ἰδίᾳ δὲ τὸ λαμπρὸν αὐτῆς Βαπτιστήριον καὶ τὸ ἐκ μονολίθου μαρμάρου σπάνιον τοῦ ναοῦ κιθώριον, ὅπερ πολλαχῶς ἐσπουδάσαμεν καὶ ἐφωτογραφήσαμεν.

Τὴν φωτογραφίαν τούτων ἔχομεν ἐν τῇ συλλογῇ τῶν φωτογραφιῶν τῆς Χρ. Ἀρχ. Ἐταιρείας ὑπ' ἀριθ. 1822.

Ἐπράξαμεν ἀνθρωπίνως πᾶν δυνατόν πρὸς διάσωσιν τούτου ὀλοκλήρον ἔχομεν φάκελλον ἐν τῷ ἀρχεῖῳ τῆς Χριστ. Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας περὶ τῆς διασώσεως τοῦ Κιβωρίου τῆς Πάρου. Γράφομεν δὲ ἐν τῷ Ε'. Δελτίῳ τῆς Χριστ. Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας (σελ. 4) ἐν συνόψει τὰ ἐξῆς:

«Δι' ἐγγράφου ἡμῶν πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκ-κλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργεῖον ὑπεδείχσαμεν τὴν ἀπόλυτον ἀνάγκην τῆς ἐπισκοπῆς τοῦ ἱεροῦ κιθωρίου τοῦ ἐν Πάρῳ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Ἐκατονταπυλιανῆς, ὅπερ, καθ' ἃ ἐκείθεν ἡμῖν ἐγράψεν ἀπὸ 1ης Μαΐου 1901, ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος Νάξου κ. Γρηγόριος, ἐκινδύνευεν. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἤδη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 155)741 ἀπὸ 12 Ἰανουαρίου 1902 ἐγγράφου αὐτοῦ ἐπληροφόρησεν ἡμᾶς ὅτι παρηγγέλη ὁ νομομηχανικός Κυκλάδων, ὅπως ὡς τάχιστα μεταβῇ εἰς Πάρον καὶ προσθῇ εἰς τὴν λήψιν καταλλήλων μέσων πρὸς ἀποσώθησιν τοῦ κιν-δύνου τοῦ κιθωρίου τοῦ ναοῦ τῆς Ἐκατοντα-πυλιανῆς». (Ἐκθεσις τῶν ἐργασιῶν τῆς Χριστ. Ἀρχ. Ἐταιρείας τοῦ ἔτους 1902).

Καὶ ὅμως τί γράφει περὶ τούτου ὁ κ. Ἀδαμαντίου: δύο τινά.

Α'. «Ὅτι ἐπειδὴ ἐγὼ εἶμαι Τήνιος, οἴλω νὰ πέσῃ τὸ κιθώριον τῆς Πάρου.

Β'. Ἐπαλίζων με, ἐπῆγγα, λέ-γει, εἰς τὴν Πάρον, εἶδα διαφό-ρων εἰδῶν ὀπτασίαις, ἀλλὰ τὸ Κιβώριον δὲν τὸ εἶδον!

Βεβαίως καὶ ἀληθῶς με, ἄλλην ἐντύπωσιν ἔκαμνον ἐν Πάρῳ εἰς τὸ πλῆθος καὶ τὰς Ἀρχὰς αἱ ἀνακοινώσεις μου περὶ τοῦ Ναοῦ περὶ τῶν πρὸ τῆς τελετῆς τοῦ ἁγίου βαπτί-σματος διατυπώσεων, αἵτινες ἐγίνοντο ἐν τῇ πρὸ τοῦ Βαπτιστηρίου αἰθούσῃ, τῶν τελετῶν τῶν καταλουμένων, περὶ τοῦ ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἱερᾶς κολυμβήθρας κίενος (insula sacra), ἐφ' οὗ ἰστάμενος ἐδάπτειεν ὁ Πρεσβύτερος, καὶ ἰδίῳ ὅτε μετὰ πολλῆς συγκινήσεως ἀνά-γων καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Ἐπισκόπου τοῦ κτή-τορος τοῦ ὑπερέχου τούτου Ναοῦ ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος με παρεκάλεσεν εἰ δυνατόν νὰ ὀμιλήσω εἰς τὰ πλῆθη καὶ ν' ἀναπτύξω εἰς αὐτὰ τίς ἡ ἀξία τοῦ πολυτίμου τούτου Ναοῦ. Εὐχαρίστως ἐδέχθην τοῦτο καὶ οὕτω διὰ λίαν συγκινήσεως κωδωνοκρουσίας προσε-κλήθησαν τὰ πλῆθη εἰς τὸν Ναὸν κατὰ τὸν ἑσπερινὸν μεθ' ὃν τὸ πρῶτον ὀμίλησεν ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος μνημνεύσας καὶ τοῦ αἰοιδίμου Ἐπισκόπου κτίτορος τοῦ Ναοῦ. Εἰτα δὲ λαβὼν ἐγὼ τὸν λόγον ἀνέπτυξα πρὸ τῶν Ἀρχῶν καὶ τοῦ λαοῦ καὶ ἰδίᾳ τῶν μαθητῶν, ὅπως εἰσέλθῃ εἰς τὰς ἀπαλὰς ψυ-χὰς τῶν παιδῶν ὁ ἀπαιτούμενος διὰ τὸν ὑπερκαλλὸν τούτον ναὸν σεβασμός, ἀνέ-πτυξα λέγω τίς ἡ ἱστορία καὶ ἡ ἀρχιτεκτο-νικὴ ἀξία τοῦ τε ναοῦ καὶ τοῦ θαυμαστοῦ βαπτιστηρίου, κλπ.

Κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην ἐὰν ἐδλεπέ τις τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν συγκίνησιν, καὶ τὴν ἡθικὴν ὑπερηράνειαν τῶν Παρίων, ἐφ' οἷς ἤκουον διὰ τὸν ὑπέροχον αὐτῶν Ναὸν, ἤθελε ἴδει ὅτι νῦν τις διάπλασις ἐλάβδανε χώραν εἰς τὰς ψυχὰς καὶ τὰς καρδίας τῶν ἀγαθῶν ἐκείνων ἀνθρώπων οἵτινες τὸ πρῶτον ἐδλε-πον ἐν μέσῳ αὐτῶν ἄνδρα αἰσθημάτων καὶ μόνον αἰσθημάτων καὶ ἐξ' ὧν ἰδίῳ δαπα-νῶντα ὄχι μόνον πρὸς διάσωσιν, ἀλλὰ καὶ πρὸς διασώτησιν τοῦ λαοῦ τίς ἡ ἀξία τῶν πολυτίμων τούτων τῆς Χριστ. ἀρχαιότητος μνημείων ἄτινα εἰς χεῖρας αὐτῶν ἔχουσι.

Κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην, δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι ἐν θαρρῇ ἐπιστημότητι εἰσῆρχετο εἰς τὰς ψυχὰς τοῦ λαοῦ καὶ ἰδίᾳ τῶν ἀ-πειροκάλων παιδῶν τῶν σχολείων τὸ ἱερὸν μεγαλεῖον τοῦ χριστιανικοῦ τούτου Παρθε-νῶτος, ὃν ἡμεῖς διὰ τὸ παρὸν αὐτοῦ βαπτί-στηριον καλούμεν καὶ καλούμεν ἱερὸν Μη-τροπολίτη πασῶν τῶν α' Ἐκκλησιῶν τῆς Χριστιανικῆς Ἑλλάδος καὶ ἱερὸν Βη-θλεὲμ τῶν ἐν Ἑλλάδι Χριστιανικῶν ἀρ-χαιοτήτων» (Πρόλ. Χριστ. Ἀρχ. Ἐται-ρείας Δελτ. Α. σελ. 101).

Τώρα ἐπιθυμεῖτε νὰ ἀναγνώσετε πῶς πε-ριγράφει τὴν τελετὴν ταύτην τῶν ἡμετέρων διδασκαλῶν καὶ τὰ ἐν γένει γεγονότα ταῦτα

ὁ χθὲς τὸ πρῶτον ἐκείσε μεταδὸς κ. Ἀδαμαντίου, ἀνὰ χειρὸς τὰ ὑπ' ἐμοῦ γραφέντα ἔχων, ἐξ ὧν καὶ τὴν λέξιν ἔμαθε Κιβώριον.

Παραθέτομεν αὐτὰς ταύτας τὰς λέξεις αὐτοῦ.

«Ἐγραψεν ὁ αὐτοκαλούμενος Χριστιανολόγος μερικὰς σελίδας περὶ τῆς Ἐκατονταπυλιανῆς. Καὶ τί εἶπε νομίζετε; Ἐκρουσε τοὺς κώδωνας τοῦ ναοῦ καὶ ἐκάλεσε ἰὸν λαὸν καὶ τὰ σχολεῖα ἀρρένων καὶ θηλέων, ὡμίλησε πρὸς τὸ συνηγμένον πλῆθος περὶ τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ ἐνὸς νέου ἐπισκόπου καὶ ἔκαμε μνημόσυνα. Ἐπῆγεν εἰς τὴν Πάρον, εἶδε διαφόρων εἰδῶν ὀπτασίας, τὸ κιβώριον δὲν τὸ εἶδεν.

(«Ἀθῆναι», 21 Μαΐου 1908)

Σημειωτέον δ' ὅτι ρητῶς ἐν τῷ Δελτίῳ Α'. τῆς Χριστ. Ἀρχ. Ἐταιρίας ἔλεγον ὅτι τὰ περὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου τούτου ναοῦ,

περὶ τῶν ἱερῶν διαστύλων, τοῦ θρόνου, τοῦ ἱεροῦ συγθρόνου, τοῦ ἱεροῦ κιβωρίου κλ. χρήζουσιν ἰδίας μονογραφίας (σελ. 110).

Ἐπιθυμεῖτε ἤδη νὰ ἀναγνώσητε πῶς διατυποῖ τὴν γνώμην του ὅτι ἐπιθυμῶ νὰ πέσῃ τὸ κιβώριον μόνον καὶ μόνον διότι εἰμαι Τήνιος; Ἀκούσατε.

«Ἀλλὰ δὲν ἀξίζει μόνον ὁ Ἅγιος Ἀθανάσιος. Τὸ θαυμάσιον κιβώριον τῆς Ἐκατονταπυλιανῆς δὲν ἀξίζει. Διότι ὁ κ. Δαμπάκης εἶπε «Τηριακὸς» ὅπως εἶπεν ὁ ἴδιος. Γνωστὸν δὲ τυγχάνει ὅτι οἱ Τήνιοι ἐρίζουν μὲ τοὺς Παρίους, καὶ ἡ Εὐαγγελιστρια μὲ τὴν Ἐκατονταπυλιανήν. Ἄς πέσῃ λοιπὸν τὸ κιβώριον, ἀφοῦ εἶνε Τήνιος ὁ κ. Δαμπάκης».

(«Ἀθῆναι» 21 Μαΐου 1908)

(Ἀκολουθεῖ)

Γ. ΔΑΜΠΙΑΚΗΣ

Υφηγητὴς τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογίας

Καὶ αὐτὸ εἶνε ἀπὸ τὰ ἔγγραφα.

Ὁμολογουμένως λαὸς, ὁ ὅποιος κατωρθώ-
ναι καὶ αὐτὰς τὰς τέσεις τῆς ἐσοχῆς — αἱ ὁ-
ποῖαι εἰς τοὺς κατοίκους τῆς πρωτεύουσας
εἶνε τόσον πενιχραὶ, ἐνῶ ἔπρεπε νὰ εἶνε ἄθο-
νοι καὶ ζεῖδωροι — νὰ τὰς υποβάλῃ εἰς τὸν κλοι-
ὸν τῆς μόδας ἔχει λάβῃ στραβὴν διέθυσιν.
Συκοφάνειαν ἔχει ἀπὸ ὁμοίας προλήψεως νὰ ἀ-
παλλάγῃ ταχέως καὶ νὰ ἔλθῃ εἰς ὑγιεστέραν
ἀντίληψιν φύσεως καὶ κοινωνίας.

ΕΠΙ τέλους ηὔτυχσαν καὶ οἱ δημοσιογρά-
φοι ἐν Ἑλλάδι νὰ παραστοῦν ὡς σωμα-
τεῖον ἄρχα μὲν, ἀλλὰ τέλος πάντων ἔγινε.
Εἰς κανὲν μέρος τοῦ κόσμου δὲν ἐπαρουσιάζετο
τὸ φαινόμενον αὐτὸ, τὸ ὅποιον ἐλάβανε χώ-
ραν ἐν Ἑλλάδι, νὰ μὴ εἶνε δηλαδὴ οἱ δημο-
σιογράφοι ὀργανωμένοι εἰς σωματεῖον. Ἄν καὶ
οὔτε τώρα ἡμπορεῖ νὰ λεχθῇ ὅτι πράγματι
ἔχουν σωματεῖον. Ἡ παράστασις αὐτῶν ὡς
σωματεῖον ἐπεβλήθη ἔξωθεν. Εὐχῆς δὲ ἔργον
εἶνε νὰ μὴ παρέλθῃ, χωρὶς νὰ ἀφήσῃ διαρκέ-
στερα ἀποτελέσματα. Ἐπειτα δὲ καὶ γενικώ-
τερον διατὶ αὐτὴ ἡ ἀλληλομαχία καὶ ἡ ἐχ-

θὰ συχνάζονται οὔτε ἀπὸ τοῦ τσαμπου-
δες ! !

ΙΩΝ. ΑΛΕΞ.

ΔΙΚΗ ΔΑΣΟΚΟΜΩΝ

Ἡθωώθησαν ὑπὸ τοῦ Ἡλημμελεῖο
κείου οἱ δασοκόμοι κ. κ. Καρατζίνης
Οἰκονομόπουλος κατηγορούμενοι ἐπὶ δ-
ροληψία πρὸς βλάβην τῶν συμφερόν-
των τοῦ Κράτους. Συνήγορος τῶν κατηγο-
μένων παρέστη ὁ δικηγόρος κ. Ν. Κο-
λόπουλος.

ΑΓΟΡΑΣΤΑΙ

πολλῶν οἰκιῶν καὶ οἰκοπέδων ἐπαρουσιάσθη
εἰς τὰ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ

καὶ **ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ**
καὶ προσκαλοῦνται οἱ διάφοροι ἰδιοκτῆται
προσελθῶσι καὶ δηλώσωσι τὰ ὑπ' ὑπ' αὐ-
τωλόμενα πρὸς ταχίστην διεκπεραίωσιν.

—6 Εὐριπίδου —6 Ἀθῆναι